

ಆಯಿತು, ಗಂಟೆ ಒಂಬತ್ತು ಯಾವಾಗ ಹೊಡೆಯಿತು, ಶೆಟ್ಟರ್ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಸುವ ಸಮಯ ಯಾವಾಗ ಬಂದಿತು, ಗೊತ್ತೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೇ ಆ ಹಾಲಿನ ನಡುವೆ, ನೆಲಹಾಸಿನ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಜನರು ಒಂದು ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಊಟ ಮಾಡಿದರು. ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ, ದಿನದ ಮಾರಾಟದಿಂದ ಬಂದ ಹಣವನ್ನು ರೋಹಿಣಿ ಅವರಲ್ಲಿ ಜಮೆ ಮಾಡಿದರು.

ಜಮೆಯಾದ ಹಣದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಭಾವೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಕಾರಣ ಒಂದು ಗುಂಪು 75 ಸಾವಿರ ಎಂದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಪು 80 ಸಾವಿರ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗುಂಪೂ ತಮ್ಮ ಸ್ಪಾಲ್‌ನ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಮೊದಲೇ ಸೂಚಿಸಿದಂತೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರು. ಒಂದೊಂದು ಪೈಸೆಯ ಲೆಕ್ಕವೂ ಕಾಗದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಭಾವೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಈ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸದ ತಲೆನೋವನ್ನೇ ಅವರು ಕೊಟ್ಟರಲ್ಲ. ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರದ ಒಂದೆಡೆ ಭಾವೇಶ್ ಅವರನ್ನು ಕೂರಿಸಿ, ಅವರ ಎದುರು ಹಲವು ದೊಡ್ಡ ಮೇಜು ಮತ್ತು ಕುರ್ಚಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಬಂದ ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದು ಕನಸಿನಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬಂದ ಜನರು ಶಭಾಶ್ ಎಂದು ಭಾವೇಶ್‌ರ ಬೆನ್ನು ತಟ್ಟಿದರು, ಹಿರಿಯರು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಬಾಯಿಲ್ಲೂ ಒಂದೇ ಮಾತು, 'ಒಬ್ಬ ಅಂಧ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂತಹ ಅದ್ಭುತ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ'. ಆದರೆ ಭಾವೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿತ್ತು, ದಿಟವಾದ ಅದ್ಭುತ ಕೆಲಸ ಸಚಿನ್ ಅವರದು, ಅವರ ಕುಟುಂಬದ್ದು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ರೋಹಿಣಿ ಮೇಡಂ ಅವರದು. ನೀತಾ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿರುವ ಈ ಎಲ್ಲ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರದು.

ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳು, ಬೃಹತ್ತಾದ ಚಿನ್ ಬೋರ್ಡ್, ಕೋಟೆ, ಆರು ಅಡಿಯ ಎತ್ತರದ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳು, ಜೊತೆಗೆ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಆರೇಳು ನಿಮಿಷಗಳ ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರ - ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಹೋಗಲು ಒಳಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಎಂದರೂ ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೊದಲ ದಿನವೇ ದೃಷ್ಟಿಹೀನರು, ಮೂಕರು, ಕಿವುಡರೊಡನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಬಂದು ಭಾವೇಶ್‌ರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮೆಲ್ಲ ದಿವ್ಯಾಂಗರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆತರಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದರು. ಎರಡನೇ ಮತ್ತು ಮೂರನೇ ದಿನದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಸಮಯವನ್ನು ಸಚಿನ್ ಈ ವಿಶೇಷ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕಾದಿರಿಸಿದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ದಿವ್ಯಾಂಗರಿಗೆ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯ ವಾರ್ತಾಲಾಪಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಕಿವುಡರಿಗೆ ಭಾವೇಶ್ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಅವರ ಶಿಕ್ಷಕರು ಸಾಂಕೇತಿಕ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಂದ ಅಂಧರ ಸಮೂಹಕ್ಕೆ ಅವರು ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸಿ ತಿಳಿಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲ ದಿವ್ಯಾಂಗ ಮಿತ್ರರ ಆಗಮನದಿಂದ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಭಾವೇಶ್ ಮತ್ತು ನೀತಾ ದಂಪತಿಯ ಕಠಿಣ ದುಡ್ಡಿನ ಹಾಗೂ ಬದ್ಧತೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದವು. ಮಹಾಬಲೇಶ್ವರ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಸ್ವಾಲ್ ದೊರೆಯುವುದರೊಂದಿಗೆ, ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಲ್ ಹಾಕುವ ಅವಕಾಶವೂ ದೊರೆಯಿತು. ಈ ಅವಕಾಶಗಳೆಲ್ಲ ಪುಣೆಯ ಕಲಾವಲಯದತ್ತ ಭಾವೇಶ್ ದಂಪತಿಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುವ ಮಾರ್ಗಗಳಾದವು. ಭಾವೇಶ್‌ರ ಹಿತ್ತೈಸಿಗಳು ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಏರ್ಪಡಿಸಲು ಮುಂದಾದರು. ಆ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಭಾವೇಶ್ ಹಾಗೂ ನೀತಾ ತಮ್ಮ ತನು ಮನ ಧನವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅರ್ಪಿಸಿದರು. ಪುಣೆಯ ಸಹೃದಯರ ಬಳಗ ಭಾವೇಶ್‌ರ ಪ್ರದರ್ಶನ ಯಶಸ್ವಿಗೊಳಿಸಲು ಹಲವು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆರವಿಗೆ ಬಂದರು. ಭಾವೇಶ್ ಅವರ ಬದುಕು ಹೊಸ ಜಿಗಿಯವೊಂದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು.

ಭಾವೇಶ್‌ಗೆ ಆ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತು ಅನಿಸಿತ್ತು. ಆ ಎರಡು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನೂರಾರು ದಿವ್ಯಾಂಗರು ಆಗಮಿಸಿ, ಪ್ರದರ್ಶನದಿಂದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅವರ ಆಗಮನದಿಂದ ಸಚಿನ್ ಹಾಗೂ ಅವರ ಪೂರಾ ತಂಡಕ್ಕೆ ಧನ್ಯತೆಯ ಭಾವ. ಅಂಗವಿಕಲರೆಂದು ಸಮಾಜ ಬದಿಗೆ ಸರಿಸಿದ್ದ ಆ ದಿವ್ಯಾಂಗರಿಗೆ ತಿಲಕ್ ಸ್ಮಾರಕ ಭವನದಿಂದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೆಜ್ಜೆ ಇಡಲು ಉತ್ಸಾಹ ಮೂಡಲಿ ಎಂಬುದು ಅವರೆಲ್ಲರ ಆಸೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಮೂರನೆ ದಿನವಂತೂ ಎಲ್ಲ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಟೊಂಕ ಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಕಾರಣ ಆ ದಿನ ಭಾನುವಾರ, ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಕೊನೆಯ ದಿನ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಆಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಹಾಲಿನ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಹೊರಗಡೆ ಉದ್ದನೆಯ ಸರತಿ ಸಾಲು ನಿಂತಿತ್ತು. ಓರ್ವ ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಪೊಲೀಸ್ ಬೇರೆ, ಟ್ರಾಫಿಕ್ ಚಾಮ್ ಜೊತೆ ವಿಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಲು ತವಕಿಸಿದ ಜನರನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸಲು ಕೆಲವು ಪೊಲೀಸರನ್ನೂ ಕರೆಸಬೇಕಾಯಿತು. ಮೆಲ್ಲನೆ ಒಳಗೆ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಹೊರಗೆ ನೆರೆದ ಜನರ ಸಾಲಿಗೆ ಕೊನೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಒಂಬತ್ತಾದರೂ, ಇನ್ನೂ ಒಳಬರಲು ಕಾದ ಜನ ಹೊರಗೆ ಇದ್ದರು. ತಿಲಕ್ ಸ್ಮಾರಕ ಭವನದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಗಂಟೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯವನ್ನು ನೀಡುವಂತೆ ಬೇಡಿದ್ದಾಯಿತು. ಪ್ರದರ್ಶನ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಮೋಂಬತ್ತಿಗಳೂ ಖರ್ಚಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದವು. ಕೊನೆಗೆ ಅಲಂಕಾರಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದು, ಫಿಲ್ಮ್ ಸಿಟಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದು, ಅವನ್ನೂ ಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಡಿಕೆ! ಆ ಪ್ರದರ್ಶನದ ನಂತರ ಭಾವೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳಷ್ಟು ಆರ್ಡರ್ ಬಂದಿದ್ದವು. ಮುಂದಿನ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳು ಆ ಆರ್ಡರ್‌ಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಮೋಂಬತ್ತಿ ತಯಾರಿಸಿ ಮುಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಲಿದ್ದರು. ಆ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನ ಭಾವೇಶ್‌ರ

ವೃತ್ತಿ ಜೀವನದ ಮಹತ್ತರದ ಮೈಲಿಗಲ್ಲಾಗಿತ್ತು. ಅದಷ್ಟು ಜನರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರು. ಭಾವೇಶ್ ಏಕಾಏಕಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ರೇಡಿಯೊ ಮತ್ತು ಟಿವಿ ಚಾನೆಲ್‌ಗಳು ಈ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸಿಸಿದ್ದವು. ಇಡೀ ದಿನ ಜನರ ಶುಭಾಶಯ ಮತ್ತು ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಭಾವೇಶ್ ಅವರ ಹೃದಯದ ಮೂಲೆಯಿಂದ ಪಿಸುಮಾತು ಕೇಳಿಸಿತ್ತು: 'ಈ ಹೊಗಳಿಕೆಯ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೂರಿ ಹೋಗಬೇಡ. ಫಲದಿಂದ ತುಂಬಿದಾಗ, ಮರ ನೆಲಕ್ಕೆ ಬಾಗುವಂತೆ, ಇಂದು ನಿನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನ ಫಲ ಬಿಡಲು ಆರಂಭಿಸಿರುವಾಗ, ಉಬ್ಬಿ ಹೋಗಬೇಡ. ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಊರು'. ಭಾವೇಶ್ ಫಲ ತುಂಬಿದ ವೃಕ್ಷದಂತೆ, ವಿನಮ್ರತೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅದೇ ಅವರನ್ನು ಸಫಲತೆಯ ಒಂದೊಂದೇ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರಿಸಲಿತ್ತು. ನೆಲದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿ ಬೇರಿಳಿಸಿ, ಹಾರುವ ಪರಿ ಅವರದಾಗಿತ್ತು.

ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಭಾವೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಓರ್ವ ಮಹಿಳೆಯ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತ್ತು: 'ಮಿಸ್ಟರ್ ಭಾಟಿಯಾ ನಿಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕು'. ಭಾವೇಶ್ ಅವರಿಗೆ ಅನಿಸಿತು, ಆಕೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ನೀಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು, 'ನಾನು ಎರಡು ಗಂಟೆಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟರಿ ಇದೆಯಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದೆ. ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೋಂಬತ್ತಿಯನ್ನು ನಾನು ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದೆ. ತುಂಬಾ ಮಿಷಿಯಾಯಿತು'. ಭಾವೇಶ್ ಆಕೆಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ಹೇಳಿದರು. 'ಮಿಸ್ಟರ್ ಭಾಟಿಯಾ, ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಿತ್ತು' ಎಂದು ಆಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು